

Книгата на Йоил и Лаодикийската адвентна църква от седмия ден – двадесет и седма част

Jeff Pippenger

2026-01-14

Число двадесет и седем

Ние записваме истините, които Лъвът от Юдовото племе сега разпечатва. Ние привеждаме истините в съгласуваност, за да разгледаме вестта на Йоил, която Петър определи в книгата Деяния като вестта на късния дъжд. Ние се приближаваме към истините, които сега са в процес на изпълнение, като към истините, които осъществяват окончателното разделяне на двете категории, които винаги се проявяват, когато една изпитваща истина бъде разпечатана. Ние също така разглеждаме същите тези разпечатани истини не само като думите на третия ангел, който разделя, но и като думите, които извършват запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Третият ангел едновременно очиства и пречиства.

От юли 2023 година насам Лъвът от Юдовото племе постепенно разпечатва истини, свързани с външните и вътрешните линии в историята на Божия остатъчен народ. Сега отваряме книгата на Матей с цел да разберем ролята на Петър. Петър е символ на заветното отношение на Христос с Неговата християнска невеста — църквата, която Той щеше да изгради върху Канарата. Петър представя първата, а също и последната християнска невеста. Петър е представен именно като този символ в средния стих на единадесета и двадесет и втора глава на Матей, а тези глави са средните глави на паралелните линии на Битие и Откровение — от единадесета до двадесет и втора глава. Петър представлява сто четиридесет и четирите хиляди в последните дни, а в този пасаж той се намира в Кесария Филипова, която е Паниум от Даниил 11:13–15.

Петър е в Паниум, а Той се намира също и в деня на Петдесетница, в горницата при третия час, а след това и в храма при деветия час. Шестте часа представляват периода от време, през който сто четиридесет и четирите хиляди са запечатвани до настъпването на неделния закон. Разпятieto на Христос също започна при третия час, и Той умря при деветия час, което доведе до възкресението, с което започна Петдесетният период, завършил с Петър на Петдесетница при третия и деветия час. Когато Провидението изпрати благовестието към езичниците, Корнилий повика Петър при деветия час. Третият час също представляваше утринната жертва, а деветият час — вечерната жертва.

Периодът от шест часа бе представен чрез периода на лагерното събрание в Ексетър и голямото разочарование от 22 октомври 1844 г. В Деяния Петър е представен като влизащ в единство с останалите, които съставляват сто четиридесет и четирите хиляди, в края на първа глава, когато Юда е заменен с Матий. Тогава числото е попълнено. В разказа е посочено определено развитие.

Петър е първо в горницата, а след това в храма. Когато е в горницата, е третият час, а в храма — деветият час. Представянето в третия час доведе до кръщението на три хиляди души.

И тъй, онези, които с радост приеха словото му, се кръстиха; и в същия ден към тях се прибавиха около три хиляди души. Деяния 2:41.

От отбелязването в края на първа глава до храма при деветия час този период представлява запечатването на сто четиридесет и четири хиляди.

Сто четиридесет и четирите хиляди ще представят вестта за оправдание чрез вяра, която в истина е вестта на третия ангел. Оправданието е дело на Бога, чрез което Той полага човешката слава в праха, както сестра Уайт тъй уместно е отбелязала.

„Що е оправдание чрез вяра? То е делото на Бога, чрез което славата на човека се полага в праха и за човека се извършва онова, което не е в неговата сила да извърши сам за себе си. Когато хората видят собственото си нищожество, те са подготвени да бъдат облечени с Христовата правда. Когато започнат да славят и превъзнасят Бога през целия ден, тогава чрез съзерцаване биват преобразявани в същия образ. Що е новородение? То е разкриване на човека на неговото собствено истинско естество — че сам по себе си той е без стойност. Тези уроци вие никога не сте научили. О, да можехте да осъзнаете стойността на човешката душа.“ Manuscript Releases, том 20, 117.

Пример за вестта на оправданието, както е представена от сто четиридесет и четирите хиляди, е Гедеон, който е заветен мъж, защото името му бе променено на Еровоал. Вестта на Гедеон се състоеше в това, че той постави запален факел в глинен съд, после счупи съда, затръбни с тръба и извика: „мечът на Господа и на Гедеон“. Мечът на Гедеон беше също и мечът на Господа, защото мечът е Божието Слово, което е съчетанието на Божествеността с човечеството. Тази вест бе представена чрез тръбата и неговия вик, когато той счупи съда. Съдът е човечеството, което трябва да бъде съкрушено или смирено до праха, за да може славата на Божията светлина да засияе.

Преди да прогласи вестта, Гедеон събра 300 мъже чрез процес на изпитване. Когато процесът завърши, Гедеон имаше триста мъже. 300 е десетък от трите хиляди при Петдесетница. Те представляват войнството, което е издигнато в Езекиил тридесет и седма глава, които влизат във вечния завет.

И аз пророкувах, както ми заповяда; и дъхът влезе в тях, и те оживяха, и се изправиха на краката си — твърде голяма войска. Тогава Той ми каза: Сине човешки, тия кости са целият Израилев дом; ето, те казват: Костите ни изсъхнаха и надеждата ни се изгуби; ние сме отсечени откъм нашите части. Езекиил 37:10, 11.

Израилевият дом е отсечен според своите части, а Езекиил ще покаже как частите на Юда и Ефрем, които са били отсечени, ще станат един народ. Тази войска е съставена от две пръчки, които са били разделени, но се съединяват в една пръчка, когато влизат в завет с Бога.

Освен това ще сключа с тях завет на мир; той ще бъде вечен завет с тях; и ще ги утвърдя, и ще ги умножа, и ще поставя светилището Си всред тях довека. Скинията Ми също ще бъде с тях; да, Аз ще бъда техен Бог, и те ще бъдат Мой народ. И народите ще познаят, че Аз, Господ, освещавам Израил, когато светилището Ми бъде всред тях довека. Езекиил 37:26–28.

„Езичниците ще познаят, че Господ“ освещава Израил, когато постави светилището Си сред тях. Съединяването на Божието светилище с Божия народ представлява съединяването на човешкия храм с Божествения храм, и когато това стане, Божиите верни 300 биват запечатани, и светът може да бъде предупреден единствено чрез това да види народ, който е осветен по време на кризата със неделния закон.

„Делото на Светия Дух е да изобличи света за грях, за правда и за съд. Светът може да бъде предупреден само когато види онези, които вярват в истината, осветени чрез истината, действащи въз основа на високи и святи принципи, показващи в ясно възвишен смисъл разграничителната линия между онези, които пазят Божиите заповеди, и онези, които ги потъпкват под краката си. Освещението чрез Духа бележи различието между онези, които имат Божия печат, и онези, които спазват един фалшив ден за почивка. Когато изпитанието дойде, ще бъде ясно показано какъв е белегът на звяра. Това е пазенето на неделята. Онези, които, след като са чули истината, продължават да считат този ден за свят, носят знака на човека на греха, който помисли да промени времена и закони.“ Bible Training School, 1 декември 1903 г.

Божие светилище се съединява с Неговата църква, когато църквата се преобразява от воюваща църква в тържествуваща църква. Заветът, за който говори Езекиил, е представен във връзка със съединяването на двете пръчки, които образуват един народ.

Кажим им: Така казва Господ Йехова: Ето, Аз ще взема пръчката на Йосиф, която е в ръката на Ефрем, и израилевите племена, неговите другари, и ще ги присъединя към нея, към пръчката на Юда, и ще ги направя една пръчка, и те ще бъдат едно в Моята ръка. И пръчките, върху които пишеш, ще бъдат в ръката ти пред очите им. И им кажи,

Тъй казва Господ Йехова: Ето, Аз ще взема израилевите чеда измежду народите, където са отишли, и ще ги събера отвсякъде, и ще ги доведа в тяхната земя; и ще ги направя един народ в земята, по Израилевите планини; и един цар ще бъде цар над всички тях; и те не ще бъдат вече два народа, нито ще бъдат вече разделени на две царства; нито ще се оскверняват вече с идолите си, нито с мерзостите си, нито с което и да било от престъпленията си; но Аз ще ги избавя от всичките им жилища, в които са съгрешавали, и ще ги очистя; и те ще бъдат Мой народ, и Аз ще бъда техен Бог. Езекиил 37:19–23.

Пръчката на Ефрем и пръчката на Юда са двете разпръсвания за 2520 години срещу Ефрем и Юда, които достигнаха своето завършване съответно през 1798 г. и на 22 октомври 1844 г. Те станаха един-единствен народ на съвременния духовен Израил на 22 октомври 1844 г., когато започна делото по очистването на Неговия народ, или на Неговото светилище. Тази история е образ на историята на сто четиридесет и четирите хиляди, които ще бъдат пресясти и пречистени (очистени) от Вестителя на завета, който внезапно идва в Своя храм при

неделния закон. Когато това пресяване се изпълни, непосредствено преди неделния закон, победоносната църква ще има цар над себе си, и този цар е Давид, който започна царуването си на тридесет години. Това е същият Давид, който в първа глава на Матей е четиринадесетото поколение от Авраам. Това установява трети свидетел за Давид при неделния закон. Могъщата войска, която бива издигната от двете пръчки, е водена от цар Давид, когато църквата бъде очистена от плевелите.

И слугата Ми Давид ще бъде цар над тях; и всички те ще имат един пастир; ще ходят и в Моите съдби, и ще пазят Моите повеления, и ще ги изпълняват. И ще живеят в земята, която дадох на слугата Си Яков, в която са живели бащите ви; и ще живеят в нея, те, и децата им, и децата на децата им довека; и слугата Ми Давид ще бъде техен княз довека. Езекиил 37:24, 25.

Тази войска са също и свещениците от първа глава на Първото послание на Петър, които са на тридесет години, когато започват служението си.

И вие, като живи камъни, се съграждате в духовен дом, свето свещенство, за да принасяте духовни жертви, благоугодни на Бога чрез Исус Христос. 1 Петрово 2:5.

Тези свещеници бяха също така представени като образ в лицето на трите милеритски проповедници, които взеха трите карти от 1843 година, които бяха публикувани, и използваха тези карти, за да занесат вестта на своето поколение.

„След известно обсъждане по този въпрос единодушно бе гласувано да се литографира триста екземпляра, подобни на този, което скоро бе изпълнено. Те бяха наречени „картите от '43 година“. Това беше една много важна конференция.“ The Autobiography of Joseph Bates, 263.

„Сега нашата история показва, че имаше стотици, които поучаваха по същите хронологични таблици, както и Уилям Милър, всички от един и същ дух. Тогава единството на вестта бе в това, че всички бяха съсредоточени върху една и съща тема — идването на Господ Исус в определено време, 1844 година.“ Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

Тристата милеритски проповедници извършиха своето дело през историята на първия ангел, а вдъхновението ни осведомява, че първият ангел е прообраз на третия ангел. Те бяха, според Джозеф Бейтс, „всички от един и същ калъп“. Геден наставлява своята войска от триста души да постъпва, както постъпваше той. Тристата милеритски проповедници, които бяха прообразно представени от Геденовата войска от триста души, трябва да бъдат подредени при 11 септември, където първата вест бива овластена и започва изпитанието.

Тогава Ероваал, който е Геден, и целият народ, който беше с него, станаха рано и разположиха стана си при извора Харод; а мадиамският стан беше на север от тях, при хълма Море, в долината. И Господ каза на Геден: Народът, който е с теб, е твърде многоброен, за да предам мадиамците в ръцете им, да не би Израил да се възгордее против Мен, казвайки: Моята собствена ръка ме спаси. И тъй, сега прогласи в ушите на народа, като кажеш: Който е боязлив и уплашен, нека се върне и да си отиде рано от

хълма Галаад. И от народа се върнаха двадесет и две хиляди, а останаха десет хиляди. И Господ каза на Гедеон: Народът е още твърде многоброен; заведи ги долу при водата и там ще ги изпитам за теб; и ще бъде така, че за онзи, за когото ти кажа: Този ще върви с теб — той ще върви с теб; а за онзи, за когото ти кажа: Този няма да върви с теб — той няма да върви.

И така, той заведе народа при водата; и Господ каза на Гедеона: Всеки, който лочи от водата с езика си, както лочи куче, него отдели самостоятелно; също и всеки, който коленичи, за да пие. А числото на онези, които лочеха, като поднасяха ръката си към устата си, беше триста мъже; а всички останали от народа коленичиха, за да пият вода. Съдии 7:1–6.

Името на Гедеон е променено на Иероваал, което означава „да се противоборства на Ваал“. Гедеон означава „секач“, а Йоан Кръстител постави бравата при корена на дървото. Йоан беше предобраз на Уилям Милър, вестителя на първия ангел, с когото се съотнася Гедеон. Гедеон е Милър, алфа-Илия, в историята на трите ангела.

Мадиямците са северният враг и бяха разположили стан при хълма Море, а Гедеон — при кладенеца Арод, което означава страх и ужас. 9/11 въведе тероризма, а първата вест е призив да се боим от Бога. Гедеон е при 9/11, при кладенеца Арод (тероризъм), а северният враг е в долината при хълма Море, което означава ранният дъжд. При 9/11 поръсването на късния дъжд, който е ранният дъжд, започна да пада от хълма Море. След първото от два изпита двадесет и двете хиляди бяха изпратени у дома от планината Галаад. Галаад означава пътен знак, а пътният знак, при който двадесет и двете хиляди бяха изпратени у дома, е първото разочарование от 19 април 1844 г. или 18 юли 2020 г. Двадесет и две отбелязва пътния знак на първото разочарование, точно както 22 обозначава деня, когато голямото разочарование настъпи на 22 октомври 1844 г.

Следващото изпитание беше изпитанието на водата, илюстрирано в милеритската история чрез лагерното събрание в Ексетър, където имаше две шатри, свързани с вода, като по този начин бяха представени две категории поклонници. Ексетър означава „крепост на водата“, а другата шатра беше заета от неразумните девиси от Уотъртаун. Ексетър представя водното изпитание на Гедеон, но не толкова самата вода, колкото начинът, използван при пиенето на водата. Едната група беше твърде изморена, за да продължи да се движи, докато загребваше водата, а другата група продължаваше да се движи напред. Едната група беше уморената група, представена от Лия в контраст с Рахил, която беше добрият пътник.

Служението на Future for America бе Гедеон при 11 септември, когато първото от две изпитания щеше да отсее голяма група от дружината на Гедеон. Тероризмът на 11 септември определя извора Айн-Харод на страха и ужаса, а хълмът Море посочва началото на късния дъжд. На 18 юли 2020 г. настъпи отделяне, когато двадесет и две хиляди си отидоха, като така с числото двадесет и две бе отбелязано настъпването на времето на забавяне. Тримата стотин на Гедеон са онези, които издържат второто изпитание, което е изпитанието на методологията на късния дъжд, както е посочена в Исаия двадесет и осма глава.

Петър присъства както при Паниум, така и при Петдесетница. Петдесетница е неделният закон, а Даниил 11:16 също е неделният закон. Стихове 13 до 15 от единадесета глава на Даниил са Паниум, и тези стихове представят външната пророческа история, която води към неделния закон; а Петър в Деяния, при третия и деветия час, представя вътрешната пророческа история, която води към неделния закон. Външната линия определя историята, която води към белега на звяра, а вътрешната определя историята на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Тъй като Петър е толкова важен символ както във външната, така и във вътрешната история, която сега е в процес на изпълнение, изглеждаше уместно Петър да бъде поставен в пророческия контекст, който преминава под повърхностния прочит на Писанието.

Дванадесетте месиански пророчества, които в Евангелието според Матей са отбелязани като изпълнени, представят историята на сто четиридесет и четирите хиляди. „Времето на края“ отбелязва началото на едно реформационно движение и както раждането на Аарон и Моисей отбеляза „времето на края“ в линията на Моисей — алфата на Христос, — така и раждането на Йоан и на неговия братовчед Исус отбеляза „времето на края“ през 1989 година. Дали си струва да се разгледат дванадесетте месиански пророчества става още по-интригуващо, когато това бъде поставено в контекст чрез повдигането на още един въпрос. Коя друга библийска книга отбелязва толкова много месиански изпълнения, колкото се намират в Матей?

„Божие дело на земята проявява, от век на век, поразително сходство във всяка велика реформация или религиозно движение. Принципите, според които Бог постъпва с хората, са винаги едни и същи. Важните движения на настоящето имат своя паралел в онези от миналото, а опитността на църквата в предишните векове съдържа уроци с голяма стойност за нашето време.“ Великата борба, с. 343.

Всяко реформаторско движение има отправна точка, която в книгата на Даниил е обозначена като „времето на края“. Времето на края в реформаторското движение на Христос беше Неговото рождение, което бе предобраз както на 1798, така и на 1989.

Първият месиански ориентир — 1989 г.

А те Му казаха: Във Витлеем Юдейски; защото така е писано чрез пророка: „И ти, Витлееме, земя Юдова, никак не си най-малък между Юдовите князе; защото от тебе ще излезе Вожд, Който ще управлява Моя народ Израил.“ Матей 2:5, 6.

Предсказание

А ти, Витлееме Ефрате, макар и да си малък между хилядите на Юда, от тебе ще излезе за Мене Оня, Който ще бъде Владетел в Израил; чиито изхождания са от древността, от вечността. Михей 5:2.

1989 г. беше времето на края за движението на третия ангел. То настъпи 126 години след бунта от 1863 г. и беше представено от Роналд Рейгън и Джордж Буш-старши. Времето на края в историята на Моисей беше раждането на Аарон и Моисей, както и времето на края в

историята на Христос беше раждането на Йоан Кръстител и Христос. Когато книгата на Даниил се разпечатва, както стана през 1989 г., настъпва увеличение на знанието. Това увеличение на знанието води до втория ориентир, като определя кога от разпечатаното знание се развива изпитваща вест.

Всяко реформационно движение отбелязва момент, когато вестта се формулира официално и след това се превръща в изпитваща вест. Христос винаги разяснява изпита предварително, преди да държи мъжете и жените отговорни за него. На Адам и Ева предварително бе казано какви ще бъдат последиците, ако не се покорят, а Бог никога не се променя.

И Господ Бог заповяда на човека, казвайки: От всяко дърво в градината можеш свободно да ядеш; но от дървото за познаване на доброто и злото да не ядеш от него; защото в деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш. Битие 2:16, 17.

Уилям Милър „формализира“ изпитващата вест на първия ангел в периода от 1831 до 1833 година. Вестта за сто четиридесет и четирите хиляди бе формализирана през 1996 г. с издаването на списанието Time of the End, което разглежда последните шест стиха на Даниил единадесета глава, разпечатани през 1989 година. През същата година бе публикувано и изданието, озаглавено Prophetic Time Lines, което изложи методологията, двадесет и два пъти по-мощна от правилата, възприети от Уилям Милър. Тези правила сега са изложени в изданието Prophetic Keys. Правилата, които всички, които ще прогласяват вестта на третия ангел, ще използват, са правилата на Милър.

„Онези, които са заети с прогласяването на вестта на третия ангел, изследват Писанията по същия метод, който възприе отец Милър.“ Review and Herald, 25 ноември 1884 г.

Правилата на Милър са алфата, а „Пророческите ключове“ са омегата. Единственият начин да се издържи едно пророческо изпитващо послание е да се приложи методологията на изследване, изложена в Божието Слово. Истинското послание не може да бъде отделено от истинската методология, която утвърждава посланието. Във всяко реформаторско движение изпитващото послание за това поколение се представя, и то включва правилната методология като съставен елемент на ориентирния знак. Посланието на Милър се основаваше на разпечатването на книгата на Даниил. Неговото послание беше посланието на Геден, защото то също произведе войска от триста души.

И той раздели трите стотини мъже на три дружини и даде в ръката на всеки човек тръба, празни стомни и светилници вътре в стомните. И им каза: Гледайте мене и правете същото; и ето, когато стигна до външната страна на стана, тогава, както правя аз, така правете и вие. Когато аз затръбя с тръбата, аз и всички, които са с мене, тогава затръбете и вие с тръбите от всички страни около целия стан и кажете: Мечът на Господа и на Гедена. Съдии 7:16–18.

Вестта на Милър беше „тръбата“ и „мечът“. Но това беше мечът и на Геден, и на Господа. Словото Господне беше публикувано през 1611 г., а 220 години по-късно Милър публикува своята вест на първия ангел. Декларацията за независимост беше публикувана през 1776 г., а 220 години по-късно, през 1996 г., беше публикувана вестта на третия ангел. Вестта на

Милър беше вътрешната вест на първия ангел към Божия народ, както е представена чрез видението за река Улай, възвестяваща започването на съда. Вестта на третия ангел на Future for America е външната вест към Божия народ, както е представена чрез видението за река Хидекел, възвестяваща приключването на съда.

Пророческата методология е представена чрез едно от месианските пророчества, посочено от Матей като изпълнено в Христос, и по този начин предобразява 1831 г., като „бащата“ представлява своя син през 1996 г. Двамата свидетели на методологията са алфа и омега, и с участието на човешкия вестител заедно установяват взаимоотношение баща и син, което е взаимоотношението в Илиевата вест на Малахия. Сърцата на бащата се обръщат към децата, и обратно. Правилата на Милър трябва да бъдат съединени с правилата, озаглавени „Пророчески ключове“. Новата светлина трябва да бъде изградена върху старата светлина. Онези, които избират да не прилагат методологията от 1831 и 1996 г., са проклети. Едната група е проклета, а другата е благословена. Изборът е ваш?

Вторият месиански пътен знак —1996

За да се изпълни реченото чрез пророка, който казва: „Ще отворя устата Си в притчи; ще изрека неща, които са били скрити от създанието на света.“ Матей 13:35.

Предсказание

Ще отворя устата си в притча; ще изрека тъмни изречения от древност. Псалми 78:2.

Тъмните изречения, притчите, които Лъвът от Юдовото племе „изрича“, представляват изложение след изложение на истини, които са били запечатани или пазени в тайна от създанието на света. Щом вестта бъде формализирана, тя впоследствие се овластява чрез изпълнение на пророчество, което бележи началото на време на изпитание.

Когато късният дъжд започна да ръси на 11 септември 2001 г., бунтът от 1888 г. и бунтът на Корей бяха повторени. При бунта в Миннеаполис през 1888 г. и при бунта на Корей избраните от Бога вестители бяха отхвърлени заедно с вестта, която представиха. И бебето, и водата от къпането бяха изхвърлени заедно. Те бяха изхвърлени под предлога, че цялото събрание е също тъй свято, както онези, които Бог бе избрал. Бунтовниците не бяха в състояние да видят Божествеността в човешките вестители. Всичко, което можеха да видят, бяха самите себе си — човечество, лишено от Божественост, — затова смятаха, че всички са еднакви.

А Корей, синът на Ицхар, синът на Каат, синът на Левий, и Датан и Авирон, синовете на Елиав, и Он, синът на Фалет, синове на Рувим, взеха люде; и се надигнаха против Моисей заедно с някои от израилевите чада — двеста и петдесет князе на обществото, прочути в събранието, мъже именити; и се събраха против Моисей и против Аарон, и им казаха: Вие си присвоявате твърде много, при положение че цялото общество е свято, всеки един от тях, и Господ е между тях; защо тогава се въздигате над обществото Господне? Числа 16:1–3.

Бунтът на Корей, 1888 г. и 11 септември са представени като отказ да се подчиниш на Божия избор на определено ръководство, съчетан с доверие в едно лъжливо определение за Божието събрание. Йеремиа посочва същото явление, когато бунтовниците заявяваха: „Храмът Господен, храмът Господен са тези.“

Словото, което дойде към Еремиа от Господа, казвайки:

Застани при портата на дома Господен и там прогласявай това слово, и кажи: Чуйте словото Господне, всички вие от Юда, които влизате през тези порти, за да се поклоните на Господа. Така казва Господ Саваот, Израилевият Бог: Поправете пътищата си и делата си, и аз ще ви направя да обитавате на това място. Не уповавайте на лъжливи думи, като казвате: Храмът Господен, храмът Господен, храмът Господен е тук.

Защото, ако напълно поправите пътищата си и делата си; ако наистина отсъждате справедливо между човек и ближния му; ако не угнетявате чужденеца, сирачето и вдовицата, и не проливате невинна кръв на това място, нито ходите след други богове за своя погибел, тогава ще ви направя да обитавате на това място, в земята, която дадох на бащите ви, от века и до века.

Ето, вие се упоавате на лъжливи думи, които не могат да принесат полза. Йеремиа 7:1–8.

Лъжливите думи на юдеите в периода на Еремиа са лъжливите думи на Корей и неговите съмишленици, на бунтовниците от 1888 година и, разбира се, на бунтовниците от 11 септември. Те са лъжите, под които пияниците на Ефрем се крият в Исая двадесет и осма глава.

Затова чуйте словото Господне, вие присмехулни мъже, които управлявате този народ, който е в Йерусалим. Понеже сте казали: Ние сключихме завет със смъртта и с преизподнята сме в съгласие; когато прииждащият бич премине, той няма да дойде върху нас; защото направихме лъжата наше убежище и под измамата се скрихме. Исая 28:14, 15.

Тя е и лъжата, която изразява липса на любов към Истината и която довежда до силна заблуда във 2 Солунци.

И затова Бог ще им изпрати силно заблуждение, за да повярват на лъжата; та да бъдат осъдени всички, които не повярваха на истината, а намериха удоволствие в неправдата. 2 Солунци 2:11, 12.

„Лъжливите думи“ представят безумната идея, че спасението се намира в църквата, а не в избраните вестители и в техните избрани послания. Връзката между Бога и човека се осъществява и поддържа единствено чрез Неговото Слово. Той е Словото, и никой човек не идва при Отца освен чрез Словото. Христос е представен чрез Своите избрани вестители и чрез вестта, която те представят. Да се вярва другояче, значи да се мрази Истината и да се вярва на лъжа. Йеремиа осъжда юдеите, които се упоават на храма, като им напомня за Силоам, където Божият Ковчег беше пребивавал от влизането в Обетованата земя.

Затова ще постъпя с този дом, който се нарича с Моето име, в който вие уповавате, и с мястото, което дадох на вас и на бащите ви, както постъпих със Сило. И ще ви отхвърля от лицето Си, както отхвърлих всичките ви братя, цялото Ефремово потомство. Затова не се моли за този народ, нито издигай вик, нито молитва за тях, нито ходатайствай пред Мен; защото няма да те послушам. Еремия 7:14–16.

Нечестивият Илий и двамата му нечестиви синове, Офни и Финеес, са паралел и съответстват на Корей, Датан и Авирон, понеже допуснаха развиващо се и нарастващо отстъпление, докато изпитателното време се затвори и и тримата умряха в един и същ ден, както и Корей, Датан и Авирон. Всички те умират при неделния закон!

При 11 септември бунтът на Корей, и бунтът на Илий, бунтът на юдеите в свидетелството на Еремия и бунтовниците от 1888 г. отхвърлят и се бунтуват против вестта и вестителите на този период. Този период завършва при неделния закон след две изпитания. Първото изпитание е от 11 септември до 18 юли 2020 г., а второто изпитание е пресяването и запечатването, представени от вестта на Среднощния вик. От този очистителен процес Геден и неговите тринайсет са подготвени да затръбят с тръбите си, и те правят това, когато Самуил бива издигнат при неделния закон, което е времето, когато ковчегът е пленен от филистимците. Тогава тържествуващата църква бива издигната като знаме.

Тази църква има цар, Давид по име, и пророк, представен от Езекиил и Самуил, при падението на Сило. Църквата ще има и свещенство, представено от Йосиф. Времето на изпитанието чрез неделния закон е мястото, където огънят на Светия Дух се излива без мярка, както е представено от седмия печат. Този огън унищожава прочутите мъже, които се разбунтуваха с Корей, Датан, Авирон, Илий, Офни, Финеес и бунтовниците от 1888 година.

Тъкмо този огън на изливането на Светия Дух е фонът на драмата на тържествуващата църква. Църквата е представена от цар Давид, пророк Езекиил и свещеник Йосиф. Тези трима стоят в огъня, който погубва двеста и петдесетте именити мъже, както огънят на Навуходоносор погуби мъжете, които хвърлиха тримата достойни в пещта. Като тържествуваща църква, целият свят наблюдава как биват хвърлени в огнената пещ и внезапно Божият Син се явява с пророка, свещеника и царя на църквата — представени от Седрах, Мисах и Авденаго. Четирима тридесетгодишни в огнената пещ, представляващи истината, че Божествеността, съединена с човечността, не съгрешава!

Корей, Датан и Авирон, които са също и Илий, Офни и Финеес, са фалшификатът на тържествуващата църква, която се състои от пророк, свещеник и цар. Тези трима са Геденовите 300, трите хиляди души в Петдесетница, 300-те милеритски проповедници, тритеста карти от 1843 година, които са на тридесет години, когато настъпва неделният закон и огън слиза от небето. При Илия огънят беше, за да направи разграничение между истинските и лъжливите пророци. Огънят, който слиза в Левит на „осмия“ ден, когато Аарон започва да служи, поглъща жертвата на Аарон, която е жертвата от Малахия трета, благоугодна, както в предишните години. Същият този огън унищожава онези, които

принасят чужд или обикновен огън, както са представени от Офни и Финеес, синовете на Аарон.

Когато Бог утвърждава истинския пророк чрез Илия, или истинския свещеник чрез Аарон, огънят води до смъртта на лъжепророците на Ваал, които са също и Офни и Финеес. Офни и Финеес са синовете на Аарон; те са последното поколение на един заветен народ, който бива избълян от устата на Господа при неделния закон.

„Това не са думите на сестра Уайт, а думите на Господа, и Неговият вестител ми ги е дал, за да ги предам на вас. Бог ви призовава вече да не действате в противоречие с Него. Бяха дадени много наставления относно хора, които претендират, че са християни, а същевременно разкриват качествата на Сатана, противодействайки с дух, слово и дело на напредъка на истината, и несъмнено следват пътя, по който Сатана ги води. В закоравялостта на сърцето си те са присвоили власт, която по никакъв начин не им принадлежи и която не бива да упражняват. Казва великият Учител: „Ще преобърна, преобърна, преобърна.“ Хората казват в Батъл Крийк: „Храмът Господен, храмът Господен сме ние“, но те употребяват обикновен огън. Сърцата им не са смекчени и покорени от Божията благодат.“ Manuscript Releases, том 13, 222.

„Обикновеният огън“ е това, което употреби Аароновият син, когато свещенството започна. Числото „81“ е символ на свещенството, а в Левит осма глава, първи стих, са илюстрирани седемте дни на очистване и освещаване на свещеника. Дрехите им се свалят и се заменят с одеждите на Небесния Първосвещеник, както е илюстрирано във видението на Захария за Иисус и ангела в трета глава. Тристата в Захария са представени като „мъже, на които се чудят“, защото те представляваха в историята времето, когато Бог отнема беззаконията на Своя народ, което е неделният закон, когато църквата се преобразява от войнстваща в тържествуваща. След седем дни на освещаване те започнаха да служат в осмия ден.

И да не излизате от входа на скинията за срещане седем дни, докато се изпълнят дните на вашето посвещение; защото седем дни ще ви посвещава. Левит 8:33.

Осмият ден е символ на осмия, който е от седемте, на това как Лаодикия се превръща във Филаделфия, на осемте души в Ноевия ковчег, на осмия ден на обрязването и на осмия ден на възкресението. Този ден е неделният закон, когато смъртоносната рана на папството бива изцелена и следователно, възкресено, то става осмият, който е от седемте.

И стана на осмия ден Моисей повика Аарон и синовете му, и старейшините на Израил. Левит 9:1.

На осмия ден свещениците започнаха да служат, но синовете на Аарон принесоха „обикновен огън“. Адвентизмът твърди, че те са храмът на Господа, а сестра Уайт определи това твърдение като обикновен огън. То не само е лъжа, но е и обикновен огън, в противоположност на святия огън. Святият огън е вестта на Среднощния вик, а обикновеният огън е фалшивата вест за мир и безопасност, която ще бъде последната вест, прогласена от немите кучета, които отказаха да лаят и да дадат предупредителна вест. В девета глава Аарон принася жертвата и огън слиза от небето и я поглъща. След това двамата

му нечестиви синове принасят обикновен огън и Божият огън ги поглъща.

И Аарон издигна ръката си към народа, благослови ги и слезе, след като принесе жертвата за грях, всеизгарянето и мирните жертви. И Моисей и Аарон влязоха в скинията за събранието, и като излязоха, благословиха народа; и славата на Господа се яви на целия народ. И излезе огън от пред Господа и пояде върху жертвеника всеизгарянето и тлъстината; което, когато видя целият народ, извикаха и паднаха на лицата си. А Надав и Авиуд, синовете на Аарон, взеха всеки своята кадилница, сложиха в нея огън и положили върху него тамян, и принесоха пред Господа чужд огън, който Той не им бе заповядал. И излезе огън от Господа и ги погълна, и те умряха пред Господа. Левит 9:22–10:2.

Мъжете от Батъл Крийк са съвременният Синедрион, който се уповава на своята църковна структура повече, отколкото на вестта на Верния Свидетел към Лаодикия. Верният Свидетел към Лаодикия е Христос, и Той никога не се променя, и винаги е използвал мъже по Свой собствен избор, за да представят вестта на народ, който е проявявал характеристиките на Лаодикия. Няма нищо ново под слънцето.

Той избра Мойсей, който бе обучаван единствено от Бога в продължение на четиридесет години, точно както бяха обучавани Исус и Неговият братовчед Йоан. Той избра Мойсей, Христос и Йоан като примери за онези, които са били обучавани извън формалната образователна система. Назарет представлява символ на човек, който е бил избран, каквито бяха и новите издигнали се; Джоунс и Уагонър в бунта в Минеаполис през 1888 година. Назарет представлява призива и посвещението на избран човек, но избраният човек е гражданин на град, към който се отнасят с презрение.

И Натанаил Му каза: От Назарет може ли да излезе нещо добро? Филип му казва: Дойди и виж. Йоан 1:46.

Заекващите езици от Исая 28 представляват онези, които дойдоха от Назарет. След формализирането на вестта на Милър през 1831 г. вестта бе овластена чрез изпълнението на пророчеството за второто горко, предобразяващо изпълнението на едно пророчество за третото горко на 11 септември. Ще разгледаме третото месианско пророчество в следващата статия.

„Три нощи преди да изгори редакцията на Review, бях в такава мъка, че думи не могат да я опишат. Не можех да спя. Ходех из стаята и се молах на Бога да се смили над Своя народ. Тогава ми се стори, че се намирам в редакцията на Review заедно с мъжете, които ръководят учреждението. Опитвах се да им говоря и така да им помогна. Един, облечен с власт, се изправи и каза: „Вие казвате: Храмът Господен, храмът Господен сме ние; следователно имаме власт да вършим това нещо, онова нещо и другото нещо. Но Божието слово забранява много от нещата, които предлагате да се вършат.“ При първото Си пришествие Христос очисти Храма. Преди второто Си пришествие Той отново ще очисти храма. Той беше там и очистваше храма. Защо? Защото беше внесена търговска дейност и Бог беше забравен. Сред бързани тук и бързани там, и бързани някъде другаде, не оставаше време да се мисли за небето. Бяха представени принципите на Божия закон

и чух да се задава въпросът: „Колко от закона сте изпълнили?“ Тогава бяха изречени думите: „Бог ще очисти и пречисти Своя храм в Своего негодувание.““

„В нощните видения видях огнен меч, прострян над Батъл Крийк.

„Братя, Бог действа напълно сериозно спрямо нас. Искам да ви кажа, че ако след предупрежденията, дадени в тези пожари, водачите на нашия народ продължат, както са правили и в миналото, да възвисяват себе си, Бог след това ще порази самите тела. Тъй сигурно, колкото Той е жив, Той ще им говори на език, който те не могат да не разберат.

„Бог ни наблюдава, за да види дали ще се смирим пред Него като малки деца. Изричам тези думи сега, за да можем да дойдем при Него в смирение и съкрушение и да узнаем какво Той изисква от нас.“ Publishing Ministry, 170, 171.

„Вестта за това време не е: „Храмът Господен, храмът Господен, храмът Господен сме ние.“ Кого приема Господ като съдове за почетна употреба? — Онези, които сътрудничат на Христос; онези, които вярват в истината, които живеят истината, които прогласяват истината във всичките ѝ аспекти.“ Review and Herald, October 22, 1903.

„Това не са думите на сестра Уайт, а думите на Господа, и Неговата вестителка ги е дала на мен, за да ги предам на вас. Бог ви призовава повече да не действате в разрез с Него. Бяха дадени много наставления относно хора, които претендират, че са християни, когато всъщност разкриват качествата на Сатана, противодействайки с дух, слово и дело на напредъка на истината, и със сигурност следват пътя, по който Сатана ги води. В своето закоравяване на сърцето те са присвоили власт, която по никакъв начин не им принадлежи и която не бива да упражняват. Великият Учител казва: „Ще преобърна, ще преобърна, ще преобърна.“ Хората в Батъл Крийк казват: „Храм Господен, храм Господен сме ние“, но употребяват обикновен огън. Сърцата им не са смекчени и покорени от Божиата благодат.“ Manuscript Releases, том 13, 222.